

ŽELITE LI DA DIJETE NAUČI POŠTIVATI GRANICE JER MU JE TAKO REČENO ILI JER JE SAMO OSJETILO, SHVATILO I PRIHVATILO DA SU GRANICE KORISNE I VAŽNE ZA NJEGA I DRUGE?

"Važno je da roditelji nauče paziti na svoje vlastite granice. Za to nije odgovorno dijete. Također je važno da dijete nauči paziti svoje granice. I za to su odgovorni roditelji." Jesper Juul

POSTAVLJANJE GRANICA U 3 KORAKA:

1

"Znam da ti se ne da prekinuti igru./Znam da se još želiš igrati."

Empatičko reflektiranje - priznavanje djetetovih osjećaja, želja, potreba...
Djetetu na ovaj način dajemo informaciju da ga vidimo, razumijemo, čujemo, prihvaćamo...

2

"Sada je vrijeme da se obuješ i da krenemo."

Postavljanje granica - jednostavna rečenica s jasnom informacijom, oblikovana u pozitivnom obliku, bez korištenja NE, NEMOJ, NE SMIJEŠ i sl.

3

"Možeš izabrati hoćeš li ti pospremiti ove igračke ili ćemo ih pospremiti zajedno."

Davanje alternative - nuđenje drugih opcija omogućuje djetetu da samo donese odluku i preuzme odgovornost za sebe i svoje ponašanje.
Kroz opcije učimo dijete što može učiniti sa sobom i sa svojim osjećajima.
Nuđenje opcija olakšava djetetu prihvaćanje granice.

RODITELJI KOJI BIRAJU OVAJ NAČIN POSTAVLJANJA GRANICA:

Djetetu daju okvir (postavljajući očekivanja i mogućnosti između kojih dijete može odabrati) i strukturu.

Potiču dijete da cijeni samoga sebe, vodi brigu o sebi i svojim potrebama, a posljedično i potrebama drugih ljudi.

Prema djetetu se odnose s razinom poštovanja koja je potrebna kako bi dijete tijekom odrastanja postepeno prihvaćalo odgovornost koju ima za sebe.

Nastoje izbjeći "borbe moći" koje narušavaju odnos i često vode prema primjeni nasilnih odgojnih metoda.

Svjesni su da dijete uvijek ima kontrolu nad nekim stvarima i da roditelji nemaju apsolutnu moć nad djetetom. Kod malog djeteta kontrola je prisutna u domeni tijela: hranjenje, spavanje, obavljanje nužde... Kako dijete raste područja nad kojima imaju kontrolu su brojnija: hoće li nešto naučiti ili ne, hoće li pamtiti ili ne... Prihvaćaju potrebu za moći kao normalnu i zdravu psihološku potrebu.

Ne žele da dijete razvije poslušnost i sklonost zanemarivanju vlastitih potreba radi zadovoljenja tuđih očekivanja.

Potiču razvoj samostalnosti, odgovornosti, oslanjanja na sebe, sposobnost vođenja i donošenja odluka

CeZaM ZAPREŠIĆ

MODIFIKACIJA
PONAŠANJA
PUTEM IGRE

MINISTARSTVO RADA, MIROVINSKOGA
SUSTAVA, OBITELJI I SOCIJALNE POLITIKE